

Cái Gì Người Dân Đông Đếm

Tháng Bảy ba mươi mốt ngày,
Tháng Tám cũng dài như vậy
Lịch đó, hàng năm đều thấy
Thời gian nước chảy xuôi dòng...

Người dân buồn có để lòng
Nhưng lịch thế thì phải chịu!
Thiếu ăn một ngày là thiếu
Nhưng bù lại có tháng Hai!

Một năm trái đất vẫn xoay
Đúng một vòng tròn trái đất!
Trái tim thì uy nghi thật
Nằm im gõ nhịp thời gian...

Nóng lạnh, phúc hạnh, cơ hàn
Bốn mùa đã thành định luật
Cái làm được còn có mất
Cái mất...trăng khuyết lại tròn!

Cái làm cho người dân buồn
Là cái chế độ cai trị
Bởi người vô liêm vô sỉ
Tham ô, tham nhũng, tham tàn!

Dân khổ là bởi quan tham
Dân tàn tạ vì dịch bệnh
Trị dân mà không biết tính
Nước Non sao nở mặt mày?

Nhân nói tháng Bảy nhiều ngày
Thấy thêm tháng Tám không ngắn
Rồi nghe những lời dân mắng
Rồi tỏm lủ quan mặt trơ...

Cầm cây bút lên đề thơ
Không cản được dòng nước mắt
Trải rộng bài thơ trước mặt
Không gì khuất tất, Trời ơi!

*Cái gì thấy giữa đất trời
Là lòng người ta nham hiểm!
Cái gì người dân đang đếm?
Nước Mắt! Nước Mắt! Mồ Hôi!*

Nguyễn Tân Trãi

ReplyForward